

РЕШЕНИЕ

№ 73

гр. , 18.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ГОЦЕ ДЕЛЧЕВ в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Стефан Ил. Шарланджиев

при участието на секретаря Цветомира Й. Къркъмова
в присъствието на прокурора ТО-Гоце Делчев към РП-Благоевград
като разгледа докладваното от Стефан Ил. Шарланджиев Административно наказателно дело № 20221220200080 по описа за 2022 година

Производството по делото е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по повод постъпила жалба от „И-ВИП 2001“ ЕООД с ЕИК:....., със седалище и адрес на управление в град Гоце Делчев, 2900 улица „Александър Стамболийски“ № 2 против Наказателно постановление № 01 - 002221 от 31.01.2022 година издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда “ Благоевград. Иска се отмяната на същото или намаляването на наложеното наказание, като се излагат оплаквания за допуснати съществени процесуални нарушения при издаването му и за недоказаност на нарушението.

Наказващият орган чрез процесуалния си представител поддържа становище за неоснователност на жалбата и потвърждаване на НП.

Районна прокуратура гр. Гоце Делчев не взема отношение по жалбата.

Съдът основавайки се на събраните по делото доказателства приема за установени следните относими факти:

С обжалваното НП, на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл.303, ал.3 от Кодекса на труда, е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв. (две хиляди лева).

Видно от обжалваното НП, нарушението за което е наложено наказанието се заключава в това, че „в качеството си на „работодател“ по смисъла на § I, т.1 от ДР на Кодекса на труда, е извършил нарушение на трудовото законодателство, като е приел на работа на 11.08.2021г. непълнолетното лице Р. П. Г. с ЕГН ***** в експлоатирания от търговеца обект - Кафе - аперитив „ВИП“, находящ се в гр.Гоце Делчев, ул."Никола Мандушев" № 1, без разрешение издадено от Д"ИТ" - гр.Благоевград.

Свидетелките К. и И. са служители на наказващия орган. На 11.08.2021 г. около 13:20 часа двете извършили проверка по работни места обект – кафе-аперитив „ВИП“, намиращо се в гр. Гоце Делчев, на ул. „Никола Мандушев“ № 1. Същата била извършена във връзка с проведена от техни колеги около една седмица по-рано друга проверка, които установили, че там работят непълнолетни лица. Последните обаче тогава успели да избягат. При влизането си в заведението, свидетелките установили че в кухнята има две лица. Свид. Г. и възрастна жена. Първата правела сандвичи в изпълнение на поръчка за клиенти. Сервитьор чакал да занесе поръчката.Г. била помолена да спре работата си, след което на двете с другата жена в кухнята били дадени декларации по образец, които те попълнили. Междувременно се дошъл и управителят Стойков. Същият на въпрос поставен от проверяващите относно това какво работят Г. и другата жена в кухнята, отговорил че те са работници и помагат в кухнята. При проверката било установено, че свид. Г. не е навършила 18г. и за работата и в заведението няма подадено от работодателя искане за издаване на разрешение за работа. Такова било подадено впоследствие. Тези обстоятелства били установени и след справка в регистъра на ИА „ГИТ“ за издадените разрешения за работа на лица ненавършили 18 години. Същите се потвърждават и от показанията дадени от свид. Г., която твърди, че сама е попълнила декларацията, че посочените там данни са верни, че същата в момента на проверката е работела в заведението, но е била на обучение. Получавала е 10лв. дневно. Впоследствие започнала там постоянна работа с по-високо възнаграждение. След като проверката в заведението приключила, била изготвена покана за явяване пред наказващия орган за съставяне на АУАН, която било връчена на управителя. Поканата била за следващия ден - 18.08.2021 г. След като не се явил никой, актът бил съставен в отсъствие на нарушителя, в присъствието на свид. И.. След съставянето му, същият бил връчен надлежно на дружеството-жалбоподател. Тези обстоятелства се установяват от всички събрани по делото доказателства. Същите са ясни и непротиворечиви, поради което не се налага обстоен анализ и съпоставка.

При така установеното съдът за да се произнесе, съобрази следното:

Жалбата е подадена от наказаното по административен ред лице в определения от закона срок. С оглед на това следва да бъде разгледана като допустима.

Разгледана по същество и след като извърши цялостна служебна

проверка по законосъобразността на обжалваното НП, съдът намери жалбата за частично основателна.

Както бе прието по-горе при извършената на 11.08.2021 г. около 13:20 часа в експлоатирания от дружеството-жалбоподател обект – Кафе „ВИП“, находящ се в гр.Гоце Делчев, ул." Никола Мандушев" № 1 е било констатирано, че непълнолетното лице Р. П. Г. е допуснато до работа без разрешение издадено от Д"ИТ" – Благоевград. Последната работела в кухнята и в попълнената декларация посочила уговорените с жалбоподателя условия на правоотношението между тях. Същите включват основните елементи на типичното трудово правоотношение – работодател, работно място, длъжност, работно време, уговорено трудово възнаграждение, кога е започнала работа при работодателя. С оглед на това съдът приема, че правоотношението е било трудово и за жалбоподателя произтичат следващите се от това задължения, едно от които е това по чл.303, ал.3 от КТ. Обстоятелството, че същата е била в период на обучение не променя характера на правоотношението. Последната разпоредба налага лицата от 16 до 18 години да се приемат на работа с разрешение на инспекцията по труда за всеки отделен случай. В настоящия случай такова разрешение е нямало, а Г. към момента на проверката не е била навършила 18г.

С оглед на това правилно на жалбоподателя е бил съставен приложения по делото АУАН.

Съдът след като извърши цялостна проверка на атакувания административен акт и обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с доводите на страните, намира че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени нарушения налагащи неговата отмяна.

Актът за установяване на административно нарушение е бил съставен в отсъствие на нарушителя. Дружеството обаче е било надлежно поканено за съставянето му, като поканата е връчена на управителя. Освен това, актът след съставянето му е бил надлежно връчен на дружеството, поради което правото на защита на последното не е съществено накърнено. Същото е имало възможност веднага след връчването на акта да упражни всички дадени му от закона възможности за защита в производството, както пред наказващия орган, така и пред съда.

АУАН отговаря на изискванията на чл.42 от ЗАНН, съдържа всички предвидени там реквизити. Посочена е коректно нарушената законова норма. В описанието на нарушението и обстоятелствата при които е извършено същото се съдържа достатъчно информация за всички елементи от обективния състав на нарушението. Казаното по-горе относно съдържанието на АУАН се отнася в пълна степен и за НП.

По делото не се представят доказателства, относно други нарушения, извършени от дружеството жалбоподател по КТ. Липсват и други утежняващи вината обстоятелства. Случаят не разкрива степен на обществена опасност по-висока от обичайната такава за този вид нарушения. След констатираното нарушение разрешение за работата на Г. е поискано и същата е назначена на работа в обекта. Това са смекчаващи вината обстоятелства, въз основа на които съдът намира, че в случая е налице несъответствие между

тежестта на конкретното нарушение и размера на наложеното наказание, поради което последното следва да бъде намалено до предвидения в закона минимум - 1500лв. В същото време съдът намира, че случаят по настоящото дело не може да бъде определен като маловажен и да бъде приложена разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, тъй като нарушението не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с други деяния от същия вид.

Прави се от представителя на наказващия орган искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 150лв. По силата на разпоредбата на чл.63д, ал.1 от ЗАНН страните имат право на разноски които се определят по реда на АПК. В чл. 189, ал.3 НПК е приет принципа, че щом лицето е признато за виновно, същото следва да понесе всички разноски по делото, независимо дали в провежданите контролни производства размерът на наказанието е бил потвърден или редуциран. В случая обаче имаме препращане към реда по АПК, което изключва приложението на този принцип. В чл. 143 от АПК е посочено, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или откажа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Подателят на жалбата има право на разноски по ал. 1 и при прекратяване на делото поради оттегляне на оспорения от него административен акт. Когато съдът отхвърли оспорването или подателят на жалбата оттегли жалбата, страната, за която административният акт е благоприятен, има право на разноски. Когато съдът отхвърли оспорването или оспорващият оттегли жалбата, подателят на жалбата заплаща всички направени по делото разноски, включително минималното възнаграждение за един адвокат, определено съгласно наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за адвокатурата, ако другата страна е ползвала такъв. Липсва уредба за това как следва да се постъпи, ако искането за отмяна на административен акт е уважено или отхвърлено частично. По силата на препращащата норма на чл. 144 от АПК по този въпрос следва да намерят приложение общите правила на чл. 78 от ГПК, според които страните имат право на разноски съразмерно с уважената, респективно отхвърлената част от искането. В подкрепа на такова разрешение на проблема е и нормата на чл. 136 от АПК, според която разноските за общия представител се понасят от административния орган съобразно уважената част от оспорването.

При приложението на този принцип наказващият орган следва да има право на разноски по съразмерност, пропорционално на уважената/отхвърлената част от жалбата. Доколкото наложеното наказание се намалява с една четвърт следва да се присъдят на наказващия орган за юрисконсултско възнаграждение 112,50лв.

По тези съображения и на основание чл. 63 от ЗАНН съдът ,

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 01-002221 от 31.01.2022 година, издадено от Директора на Дирекция “Инспекция по труда “Благоевград, с което на дружеството-жалбоподател, на основание чл. 416, ал. 5 от КТ във връзка с чл. 414, ал. 1 от КТ за нарушение по чл.303, ал.3 от Кодекса на труда е наложено административно наказание имуществена санкция в размер на 2000 лв., като НАМАЛЯВА последното на 1500лв.

ОСЪЖДА „И-ВИП 2001“ ЕООД с ЕИК:, със седалище и адрес на управление в град Гоце Делчев, 2900 улица „Александър Стамболийски“ № 2 да заплати на Дирекция „Инспекция по труда“ Благоевград сумата от 112,50 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението на съда подлежи на касационно обжалване пред Благоевградския административен съд в 14-дневен срок от деня на получаване на съобщението за изготвянето му.

Съдия при Районен съд – Гоце Делчев: _____